

ROSENS BETYDNING I HELLIGE THÉRÈSES LIV

Liomer Vasquez Diaz OCD

Helt fra sin barndom i Les Buissonnets, og senere som karmelittnonne, viste Thérèse sin lidenskap for roser – deres skjønnhet og duft. Siden barndommens første år uttrykte hun sin aktelse og hengivenhet for Herren ved å kaste roseblader. Ikke uten grunn minnes hun:

«Høytidsdager! ... Spesielt likte jeg så godt sakramentsprosesjonene. Hvilken glede det var å strø blomster for Herrens føtter! Men før jeg lot dem falle, kastet jeg dem opp i luften så høyt jeg kunne, og aldri var jeg lykkeligere enn når jeg så mine rosenblader berøre den hellige monstransen».

En sjels historie, s. 53

Som novisemesterinne i Karmel foreslår hun et ritual for novisene: «Hver kveld i juni måned, ca. kl. 20:00, etter felles bønn, samler Thérèse og hennes 5 noviser seg rundt granittkorset som står i midten av den indre klostergården. Deretter samler de blomster fra de rundt 20 rosebuskene som vokser der og kaster dem på den korsfestede Kristus. De rosebladene de klarer å kaste høyest, faller på vår Herres Jesu Kristi ansikt. Oppmerksomt velger Thérèse de rosebladene som er mest ferske og friske, for å kaste dem».

Råd og minner

I alt dette må vi huske at Thérèse som en moden karmelittnonne, selv om hun bevarte gesten å kaste roser fra barndommen, ikke bare kaster roseblader, men lik den korsfestede Jesus gir hun selv sitt liv.

Hun uttrykker det i diktet *Å kaste blomster* dedikert til sin søster, Moder Agnes av Jesus, skrevet 28. juni 1896, der hun refererer til hele sitt liv – en rose – hvor kronbladene er ribbet av. Rosen er et symbol som på en dyp måte forklarer hennes erfaring. Thérèse ser seg selv i rosebladene som er kastet mot Jesus og hun forener denne gesten med sin siste «oppdagelse» – den åndelige barndoms vei.

Da Thérèse under sykdommen mot slutten av sitt liv gikk gjennom den vanskelige troens natt, sluttet hun ikke å praktisere sin enkle gest å strø blomster. Noen dager før hennes død brakte søstrene roser til Thérèse. Hun plukket av kronbladene og med hvert av dem tørket hun Jesu sår idet hun gjentok en linje av sitt dikt *Å kaste blomster*. Da noen kronblader falt ned på gulvet, sa hun: «Mine søstre, vær nøye med å samle disse bladene, mist ikke et eneste av dem, senere skal de tjene dere til å glede andre».

Siste samtaler, 14. september, 1

Ett av disse bladene tjente til å helbrede en mann sterkt angrepet av koldbrann: Ferdinand Aubry som bodde i Lisieux. Det er ett av mange eksempler på helbredelser ved bruk av velsignede roseblader.

«Du kommer til å kikke ned på oss fra Himmelen, ikke sant?» spør Moder Agnes sin syke søster. «Nei, jeg kommer ned!» svarer Thérèse.

Siste samtaler, 13. juli

Sr. Marie av Jesu hellige hjerte, sa til henne at det blir veldig trist etter hennes død. «Nei», svarte hun, «dere skal se, det blir som et regn av roser.»

Siste samtaler, 9. juni, 3

Dette er et løfte Thérèse har holdt. Hun har fortsatt å kaste roseblader, men nå kaster hun dem med Kristus over oss. Hun handler i samspill med Kristus, hennes eneste Kjærlighet. Rosenregent er de svar hun gir dem som ber om hennes forbønn: mot og styrke til å leve «Den lille vei», nytt håp i fortvilelsen, åndelig eller fysisk helbredelse, omvendelse – alt for å dra oss til Gud.

«Jeg føler at min misjon skal begynne, min misjon er å gjøre Gud elsket på samme måte som jeg elsker ham, å gi min lille vei til sjelene. Hvis Gud oppfyller mine ønsker, kommer jeg til å tilbringe min Himmel med å gjøre godt på jorden.»

Siste samtaler, 17. juli

— Å kaste blomster —

Jesus, min eneste Kjærlighet,
 hvor jeg elsker å kaste Blomster
hver kveld ved foten av ditt Krusifiks! ...
Ved å ribbe vårens rose for deg,
ønsker jeg å tørke dine tårer.....

Å kaste Blomster er å ofre førstegrøden til deg,
mine minste sukk, mine største lidelser.
Mine sorger og gleder, mine små offer,
dette er mine blomster!

Herre, min sjel har forelsket seg i din skjønnhet.
Jeg ønsker å sløse mine parfymer
 og mine blomster på deg.
Ved å kaste dem for deg på vindpustets vinger,
ønsker jeg å oppflamme hjertene! ...

Å kaste blomster, Jesus, er mitt våpen
når jeg ønsker å kjempe for å redde syndere.
Seieren er min Jeg avvæpner deg alltid
Med mine blomster!!! ...

Blomsterbladene kjærtegner ditt Ansikt,
forteller deg at mitt hjerte for alltid er ditt.
Du forstår den ribbede roses språk,
og smiler til min kjærlighet.

Å kaste Blomster, å gjenta din lovsang,
det er min eneste glede i denne tårenes dal.
Snart skal jeg dra til Himmelen, med de små englene
og kaste Blomster! ...

28. juni 1896

Å velsigne roser

Etter Messen søndag den 20. oktober vil det bli velsignet roser som man kan ta med seg hjem. Så lenge rosen er frisk, ber man hver dag en bønn til Thérèse, gjerne med en særlig intensjon for seg selv eller andre. På samme måte som med den velsignede gren fra Palmesøndag, kaster man ikke den visnede rosen som avfall, men brenner den opp eller graver den ned i jorden. Den kan også tørkes for så å oppbevares på en verdig måte

Det er viktig å huske at idet en gjenstand, i dette tilfellet rosene, velsignes i Jesus Kristi navn, er den viet Gud og inngitt noe av den kraft som springer ut av Jesu korsoffer. Dermed er det ikke snakk om en slags magi når vi ber om rosene må gi kraft til å helbrede, styrke eller bevare oss, det er derimot et uttrykk for vår tro at det Jesus selv har rørt ved, bærer i seg hans egen kraft.

Relikvievalfart i Tromsø Stift
19. – 24. oktober 2018

Utgitt av Karmelittklosteret «Totus Tuus»
Holtvegen 38 A, 9012 Tromsø
www.karmel.katolsk.no

*«Dere skal se,
det blir som
et regn av roser.»*

hl. Thérèse av Jesusbarnet

**Rosens betydning
i hellige Thérèses liv
— og våre liv —**

